

BLOZEN IN JE BINNENSTE

Komisch toneelspel in tweebedrijven

door

Rieneke Kroese-Heijm

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLOZEN IN JE BINNENSTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **Rieneke Kroese-Heijm** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Richard - 27
Rik - 48
Anne - 45
Esther - 39
Lies - 48 - 50
Trix - 48 - 50
Wil - 38 - 42
Pascal - 25 - 35
Wendy - 25 - 35

Eventueel wat figuratie, maar niet noodzakelijk.

DECOR:

De inrichting kan heel eenvoudig gehouden worden door middenachter over de breedte van het toneel een aantal barkrukken te plaatsen. Halverwege rechts van het podium zijn een paar tafeltjes en stoelen, verder naar achteren is de deur naar de keuken. Voor de ingang die links achter op het toneel is, zou men een gordijn kunnen hangen en daarbij een paraplubak en een kapstok neer kunnen zetten.

EERSTE BEDRIJF

Esther komt op vanuit de keuken, ze heeft een rok aan en maakt de tafeltjes schoon, ze zet er schone asbakken op, kijkt al lopend naar haar knieën en maakt er rare bewegingen mee ook met haar armen. Dan houdt ze haar handen onder haar borsten die ze omhoog probeert te duwen en gaat weer af. Trix komt ook via de keuken op met een veger in haar handen om de vloer aan te vegen. Zij heeft een lange broek aan. Even later komt Esther weer op, ze heeft twee kopjes koffie bij zich en zet deze neer op een van de tafeltjes.

Esther: Koffie! *(ze loopt direct door naar de tafeltjes en gaat er zitten)*

Trix: Ha, lekker! *(veegt ondertussen door)*

Esther: *(kijkt naar haar benen)* Je zal het misschien wel gek vinden maar ik zit er zwaar over te denken om de huid boven mijn knieën te laten liften.

Trix: *(stopt met vegen)* Nee, dat meen je niet! Ik dacht altijd dat jij zo anti was.

Esther: Moet je nu eens voor de aardigheid kijken! *(ze pakt zichzelf boven de knieën, Trix loopt naar haar toe en kijkt mee)* Het krijgt hierboven zoiets flubberigs.

Trix: Ach, je ziet die flubbertjes gewoon vliegen. *(gaat zitten)*

Esther: Ik heb het zelfs achter mijn ellebogen weet je dat.

Trix: Als ik het niet dacht. *(roert in haar koffie)*

Esther: *(knijpt zichzelf achter de ellebogen)* Kijk nu toch eens, dit is toch niet normaal?

Trix: Tja, iets wat buigt en strekt wordt nu eenmaal qua structuur wat lossen, dat hoort gewoon zo.

Esther: *(doet de benen naar voren)* De vorm van mijn benen gaat eerlijk gezegd nog wel maar de huid is helemaal overdone.

Trix: *(neemt ondertussen een slok)* Dat jij je wilt laten liften zeg. Als er iemand op tegen is ... eh was ... dan ben jij het wel.

Esther: *(haalt haar schouders op pakt haar kopje, en drinkt)* Je zou mijn buik eens moeten zien.

Trix: *(zet haar kopje neer)* Zeg, wat heb jij ineens? Is er soms storm opkomst.

Esther: *(zet haar kopje neer en voelt aan haar eigen buik)* Het is net een kwarktaart.

Trix: Maar die zijn toch hartstikke lekker mens ... zo'n kwaktaart dan. Zit je plotseling in een dip of zo? Jij bent anders zo tevreden met je zelf. *(pakt haar kopje weer op en neemt een slok)*

Esther: (*dito*) Vroeger waren mijn borsten net bowlingballen, weet je dat.

Trix: O ja?

Esther: Nu lijken het wel kegels.

Trix: Nou, dat komt dan mooi uit! (*Esther kijkt haar verbaast aan*) Tja, als je veel bestellingen moet noteren hoef je in ieder geval niet steeds naar een potlood te zoeken. Die potloodtesten zijn er niet voor niks! Kan je die kegels toch nog ergens voor gebruiken.

Esther: Je bent niet leuk.

Trix: Koop dan een push up mens!

Esther: (*zet haar kopje neer*) Kijk, als ik zo doe (*doet haar kin tegen haar borst*) Is mijn onderkin ook niet meer wat het geweest is. Een kalkoen is er niks bij!

Trix: (*zet haar kopje ook neer*) Kijk, als ik mijn been dubbel leg, (*legt haar ene voet onder haar bil en pakt zichzelf bij de binnenkant van haar dij*) heb ik hier toch ook een onderkin. Ik bedoel een kwak onderhuids dubbel beleggen vet.

Esther: Maar dat is normaal.

Trix: En jij doét niet normaal.

Esther: Moet je nu eens mijn oogleden van dichtbij zien. (*gaat met haar gezicht haar kant uit*) Dat zijn toch net rolgordijnen waar het veertje van kapot is.

Trix: (*gaat met haar gezicht nog dichterbij Eshter toe, ze beweegt en praat als een oude dame*) Wat wilt u drinken. Een jonge of een oude Bokma. Ha, ha, ha, ha, ha! Niemand zit toch zo dicht op je lip mens. Wie ziet dat nou!

Esther: Ja, lach jij maar, ik zit er mee.

Trix: Ach, als men hier een borreltje op heeft ziet men je toch niet meer zo goed zitten. Dus waar maak jij je druk om. Als men ouder wordt krijgt men over het algemeen toch een veel interessantere kop. Dat zijn zelfs jouw woorden, weet je dat. Wees blij dat je gezond bent. Je hebt zelfs nog een prachtige kop met haar, daar ben ik jaloers op.

Esther: Maar daar kan ik zelf nog wat aan doen.

Trix: Hè, gelukkig!

Esther: Ik kan het zo een ander kleurtje geven of in een andere coupe laten knippen. Maar aan mijn lijf kan ik niets meer veranderen.

Trix: Je bent pas op de helft van je leven, wat zeur je nou. (*beide drinken nog het laatste beetje van de koffie*) Neem anders een tatoe, een roosje of iets dergelijks dat is veel minder ingrijpend dan wat jij allemaal wil.

Esther: Daar moet je van houden.

Trix: Of wat denk je van een piercing door je neus met kettinkjes er aan, dan kan je de rest van je lichaam daaraan optrekken. Ha, ha, ha, ha!

Esther: Je bent echt niet leuk.

Trix: En jij bent niet leuk voor jezelf! (*zet haar kopje neer*) Ik vind dat jij je vreselijk aanstelt. Je ziet er toch hartstikke goed uit. Dit ken ik niet van jou Esther.

Esther: Ik voel me soms net een oud wijf, of een non.

Trix: Bestaan die nog dan?

Esther: Er zit er nu eentje naast je. (*zet haar kopje neer*)

Trix: Jij draait ergens omheen Esther, jij wil heel wat anders zeggen. Ik voel het gewoon.

Esther: Ik hoef toch niet altijd alleen te blijven.

Trix: Aha! Dus jij denkt dat je zo niet meer aan de man komt. Ach, kom nou toch.

Esther: Ik dacht dat het me nooit meer zou overkomen, weet je dat.

Trix: Wat niet?

Esther: Als je mij niet uitlacht.

Trix: Je kunt op me verbouwen ... eh op me vertrouwen.

Esther: Je lacht echt niet?

Trix: Waarom zou ik, je kent me toch. Breek maar los.

Esther: Ik ben verliefd.

Trix: Ha, ha, ha, ha!

Esther: Zie je wel, je neemt me niet serieus.

Trix: Ik neem je wel serieus, maar je maakt jezelf zo belachelijk. In de eerste instantie wil jij je knieën laten liften, maar uiteindelijk ben je gewoon verliefd. Had dat dan meteen gezegd trut.

Esther: Dit moest Wim weten.

Trix: Wim, Wim? Kom zeg, die is al vijf jaar dood. Je mag heus wel eens een uitje hebben hoor. Sommige hebben dat al na twee jaar, of zelfs na een jaar. En in uitzonderlijke gevallen, binnen het jaar. Nou én, dat is toch fantastisch. Jij hoeft je echt niet schuldig te voelen hoor. Het betekent dat je nog niet ingezakt en uitgeblust bent, of hoe je het ook noemen wil. Je bent nog hartstikke jong, je bent al veel te lang in het verleden blijven hangen. Leef je uit zou ik zeggen! Pak datgene wat op je pad komt en geniet ervan. Waarom je nu ineens over dat malle liften van jou begint kan ik niet helemaal rijmen hoor. Ik bedoel, ik kan het hélemaal niet rijmen.

Esther: Ik wordt er zo onzeker van.

Trix: Dat hoort erbij, dat is heel gezond.

Esther: Maar om me weer aan een ander te geven, met dit lijf.

Trix: Ach, hou toch op, daar is niks mis mee. Je zal ze de kost moeten geven. En als ze je zo niet moeten, dan maar helemaal niet. Laat het gewoon over je heen komen. Zég, wie is de gelukkige?

Esther: Daar wil ik me nog niet over uit laten. Het ligt nogal gevoelig. Denk jij, dat iemand nog gelukkig met mij zou kunnen worden?

Trix: Als je er zelf maar in gelooft dan komt het vast wel goed, je bent toch een hartstikke tof wijf. Maar èh ... sta je er wel voor open?

Esther: Een beetje.

Trix: Dat klinkt niet erg overtuigend. En, hoe staat het met die tegenpartij?

Esther: Het mag mij geloof ik wel.

Trix: Het? Wat mag ik me daar bij voorstellen, is hét een man of een vrouw?

Esther: Waar zie je mij voor aan.

Trix: Er is niks veranderlijker dan een mens. Ik had het ook niet achter je gezocht dat jij je wilde laten liften ... wat zeg ik ... je bent wel de laatste waarvan ik dacht dat die daar zelfs aan zou denken, en dan ineens ... misschien kan ik nog meer verrassingen van je verwachten. Nou wat is hét?

Esther: Het is een man, nou ja man? Een mannetje!

Trix: O, is hij soms even groot als jou. (*Esther schut van nee*) Een kop kleiner. (*Esther schut weer nee*) Twee koppen. (*Esther schut weer van nee*) Nóg kleiner! Is het een lilliputter? (*Esther schut weer van nee*) God zal me liefhebben wat doe jij ingewikkeld zeg. Is het soms een hond?

Esther: Waar zie je mij voor aan.

Trix: Nou, op een jonge hond kan ik heel verliefd worden hoor, zo'n klein snoezepoezerige Golden Retrieffertje met van die zachte donzige haartjes. Je weet wel zo'n hondje die een hele toiletrol achter zich aantrekt. Enig!

Esther: Ik fantaseer erover.

Trix: Over een hond?

Esther: Nee, over die toiletrol. Nou goed!

Trix: Dus je hebt er nog niet eens aan geproefd.

Esther: Het is wrang, heel wrang.

Trix: Tja, als je gevoelens hebt waar je niet voor durft te gaan en het niet kunt uiten terwijl je ze wel hebt, dan is dat wrang.

Esther: Ik schaam me er zelfs voor. Het maakt me radeloos.

Trix: Pluk de dag zou ik zeggen, je hoeft toch aan niemand verantwoording af te leggen. Wijlen Wim is daarboven allang met al die engeltjes aan het stoeien. Zet je verstand op nul en ga er voor.

Esther: Dat wil ik wel.

Trix: Nou, wat houdt je dan tegen?

Esther: Ik weet niet wat anderen ervan zullen zeggen.

Trix: Tjongejonge! Is dat zo belangrijk? Soms moet een mens egoïstisch zijn om juist datgene te doen wat ie graag wil. Je moet er gewoon schijt aan hebben, wat anderen er ook van denken. Als ik een keus kon maken dan wist ik het wel.

Esther: Maar als ik die keus niet durf te maken.

Trix: Dan houdt het op. Heel simpel.

Esther: Ik vind het zo gênant.

Trix: Het gevecht tegen de liefde is voor jou volgens mij een gevecht tegen jezelf, is het niet?

Esther: Ik word er doodongelukkig van.

Trix: En je bent verliefd! Je bent wel heel dubbel hoor. Over wie en wat hebben we het nu eigenlijk. Is het soms een legende, een filmster?

Esther: Integendeel.

Trix: Ik weet het, er is een ufo bij jou thuis geland. Is het soms een Aliën? Die heeft vast je eierstokken leeg geplukt.

Esther: Ik dacht dat ze dat alleen in Amerika doen.

Trix: Zég, we zijn volwassen vrouwen hoor, daarom kan je op zijn minst zeggen over wat voor wezen je het hebt.

Esther: Het is gewoon een mens, meer niet.

Trix: Dus het is een mannetjesmens. Maar hoe ziet dat er dan uit?

Esther: Hij lijkt misschien wel vijfendertig, maar is nog jonger. Veel jonger dan ik.

Trix: Aha, nu begrijp ik het! Nou, jij lijkt soms toch ook vijfendertig. Dan is het toch niet zo gek dat jullie op elkaar zijn gevallen.

Esther: Het moet nog beginnen. Hij wil in ieder geval dat ik op zijn verjaardag kom.

Trix: Is dat alles? ... Nou ja, het is een begin. Weet je wat. Geef hem een leuk verrassingscadeau.

Esther: Ik zou niet weten wat, ik ben er helemaal uit. (*Richard komt op door de ingang en blijft staan*)

Trix: Dat pak je natuurlijk goed aan. Geef hem een arrangement in het Okura. Je gaat eerst samen eten bij de japper aan de bakplaat. Daarna neem je hem mee naar een kamer en duik je gezellig samen in zo'n heerlijk groot bad.

Esther: Maar dan moet ik mij helemaal bloot geven! Die krijgt echt een complete wegtrekking.

Trix: Ach, dan trekt je gewoon een supersexy badpak aan met allemaal ritsjes op de meest erotische plekjes, zodat hij langzaam kan wennen. Maar hou in Godsnaam op met dat vreselijke liften van

jou, dat kost je klauwen met geld. Daarbij heb je zeker een half jaar, misschien wel een jaar nodig om het voor elkaar te boksen, en daarvoor is de tijd te kostbaar. Als je het nu niet goed aanpakt laat je het door je vingers glippen. En wat is er fijner dan verliefd zijn. Dus zou ik zeggen ga ervoor. *(staat op en wil verder vege)*

Richard: Goedemiddag dames!

Esther: *(en Trix)* Goedemiddag Richard!

Trix: Stond je daar allang?

Richard: Ik ben er net.

Esther: *(wordt onrustig, ze staat op en neemt meteen de kopjes mee af)* Nou, ik ga maar weer eens aan de bak.

Trix: Me too! *(veegt nog wat aan en veegt alles door naar achteren naar de keuken en gaat af. Richard pakt ondertussen de afstandbediening die op een barkruk ligt, daarmee kan hij het licht en geluid zgn. van stand veranderen, wat natuurlijk door de techniek van het theater geregeld wordt. Hij laat wel duidelijk aan het publiek zien alsof hij het allemaal regelt. Eerst is er nog standaard licht van de kroeg, dan laat hij wat romantische muziek horen. Dan verandert hij even het licht en zet deze weer in de stand zoals die was. Esther komt weer op, ze heeft vaasjes bij zich waarin een paar bloemen zitten en loopt direct door naar de tafeltjes, en zet deze neer)*

Richard: *(dan doet hij snel de muziek uit)* Eh, Esther ...

Esther: Ja.

Richard: Ik eh, ik zou je wat willen vragen.

Esther: O ja?

Richard: Ik zou zo ontzettend graag willen weten hoe dat nu voelt.

Esther: *(schikt de bloemen in de vaasjes)* Wat voelt?

Richard: Waar jij nu zo'n last van hebt.

Esther: Waar ik nu zo'n last van heb?

Richard: Nou ja, je weet wel ... *(loopt een stukje naar voren richting publiek)*

Esther: Waar heb ik dan last van?

Richard: Waar jij het net met Trix over had.

Esther: O, je bedoelt ... *(verlegen)* Ach kom nou! Het is eerder een ballast, maar wel een te gekke ballast.

Richard: Én?

Esther: Nou eh ... zo moeilijk is het nu ook weer niet.

Richard: Het is me nog nooit overkomen, weet je dat.

Esther: *(loopt naar hem toe)* O nee? Ach, maak je geen zorgen, het komt vanzelf.

Richard: Dat weet ik zo net nog niet. Het had er bij mij toch allang moeten zijn?

Esther: Ach, je bent nog jong ...

Richard: ... en je wilt wat. Maar ik ben al zevenentwintig!

Esther: Nou, dat is toch nog jong.

Richard: Maar niet voor zoiets. Men behoort het al tegen de puberteit te krijgen weet je dat ... en daar weet ik me helaas niets van te herinneren.

Esther: Vraag het je ouders.

Richard: Die weten het ook niet en die verdiepen zich daar niet zo in.
(klikt een ander muziekje aan, die later gebruikt wordt bij het dansen van Pascal en Wendy, luistert er naar en doet deze weer uit) Ik hoor vrouwen er zo graag over vertellen.

Esther: Mannen niet?

Richard: Ook, maar anders. Minder overdone.

Esther: Bedoel je dat ze er minder open voor staan.

Richard: Wel open maar ze praten er iets minder gedetailleerd over, begrijp je. Wat is er toch zo boeiend aan? Leg jij me dat eens uit.

Esther: Moet dat?

Richard: Als het niet te vermoeiend is.

Esther: Nou nee, het is niet te vermoeiend, maar het is nogal persoonlijk. Het is voor iedereen anders.

Richard: Ik zal het me niet persoonlijk aantrekken, ik wil gewoon weten hoe dat nu is. *(klikt een spot aan waar zij beide in staan, alsof er een verhoor plaats vindt, het kroeglicht gaat uit)*

Esther: Eh ... ja uhm ... nou ja, het is een hele intense ervaring.
(glimlacht verlegen)

Richard: Wat mag ik me daar bij voorstellen.

Esther: Nou eh, ik denk dat de hevigheid die de gevoelens met zich meebrengt telkens weer verrast ... mij wel tenminste.

Richard: Anders zou je er niet zo over praten hè.

Esther: Jij wil dat ik er over praat!

Richard: Jij loopt er maar wat graag mee te koop.

Esther: Te koop? Het geeft me ontegenelijk veel energie, ja. Maar ik wil het eigenlijk voor mezelf houden.

Richard: *(klikt de spot uit en het licht is weer in de beginstand)* Te laat!

Esther: Te laat?

Richard: Zeg blijf je mij herhalen. Ik vraag en jij draait. En toen?

Esther: Jeetje, jij loopt wel heel erg van stapel zeg.

Richard: Ik? Nee jij!

Esther: Maak ik dan zo'n indruk.

Richard: Hoe kan je dat nu zeggen. Ik zie je steeds op wolken lopen. Ik wil gewoon een keer meelopen. Maar neem de tijd, de pauze is net begonnen. We hebben een kwartier.

Esther: Mag ik er even over na denken.

Richard: (*ondeugend*) Nee, de tijd gaat nu in! (*doet de spot weer aan, het kroeglicht gaat weer uit*) Ik wil het nu weten, en zeker voor m'n dertigste.

Esther: O... maar dan heb je nog drie jaar te gaan. (*wil bijna weglopen*)

Richard: (*doet zijn handen waarin de afstandsbediening zit, tegen elkaar*) Please?

Esther: Jéétje! Oké, oké. Nou kijk, als iemand het overkomt, is diegene er heel erg vol van.

Richard: Dat merkt ik. Maar wat wil je dan eigenlijk.

Esther: Ik? Wat ik wil. Nou eh ...ja, hoe moet ik dat nu uitleggen ... Ik vind dat heel erg moeilijk om jou te gaan vertellen wat ik wil.

Richard: En voel.

Esther: Ja, hoor eens even ...

Richard: Oké, in het algemeen. Wat wil iemand dan eigenlijk?

Esther: Tja! (*diepe zucht*) Men breekt zich daar graag het hoofd over... of het misschien alleen maar seks is, of alleen maar ijdelheid. Maar alles draait vooral om kijken, horen, ruiken en aanraken.

Richard: Dus het is gewoon wat het is.

Esther: Wat je denkt wat het is.

Richard: Kan ik hier uit opmaken dat iedereen het anders ervaart.

Esther: Wat ik al zei, maar de overeenkomsten zijn wel hetzelfde.

Richard: Wat moet ik me daar bij voorstellen.

Esther: Het is een impuls om ... om ...

Richard: Een impuls om wat?

Esther: Nou ja... (*draait zich van hem af*) om te vrijen en bij iemand te zijn.

Richard: Aha!

Esther: En van hem of haar te genieten, maar het is geen bedoeling.

Richard: Dus, een voldongen feit?

Esther: Dat kun je wel zeggen, ja.

Richard: Zet die feiten voor mij dan eens op een rij.

Esther: Was ik daar al niet mee bezig dan.

Richard: Eens zal ik het toch moeten leren.

Esther: Leren doe je het niet. Het overkomt je gewoon. Kom daar nu maar zelf achter.

Richard: Maar, dat is het 'm nu juist. Ik kom er niet achter. Wat voel je nu?

Esther: Ja eh, ... kijk eh ... ik zal mijn best doen. (*zucht, doet haar ogen dicht en denkt even na*) Het is een gevoel ... een gevoel ...

van bijna tastbaar geluk. (*doet ze weer open*) Het kan ook begrepen worden als een noodzakelijk gevolg van wat de situatie op gang brengt. Namelijk waargenomen bereidheid van de ander.

Richard: Maar het is toch ook gedoemd om te verdwijnen.

Esther: Jézus, jij bent wel heel erg snel, zover ben ik nog niet eens. Jij wil toch dat ik het uitleg. En daarbij, dat is niet hetgeen waar ik meteen aan denk.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto